

EPAR - OIPA SRBIJA

Alijansa za zaštitu prirode, prava životinja i prava ljudi
24000 Subotica Matka Vukovića 9

epar@mts.rs

epar.slavica@gmail.com

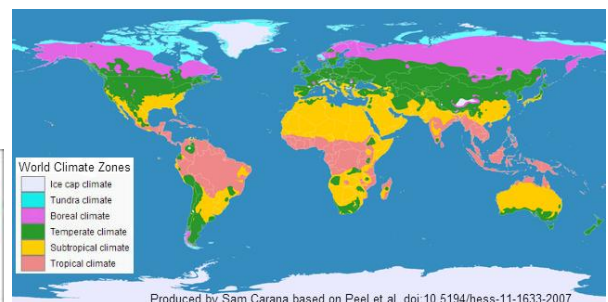
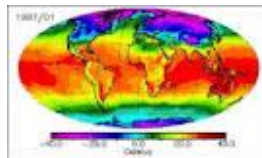
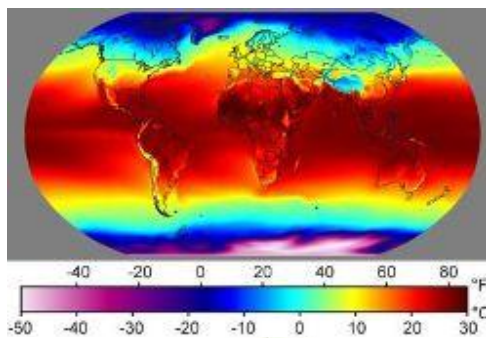
epar-oipaserbia@hotmail.com

epar.org@hotmail.com

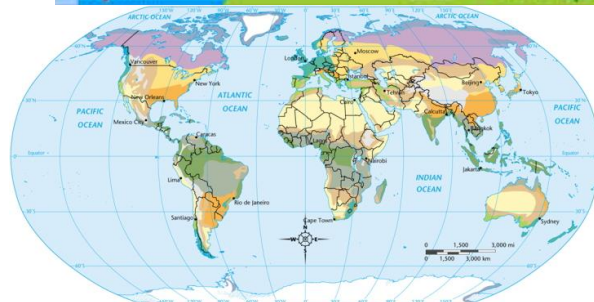
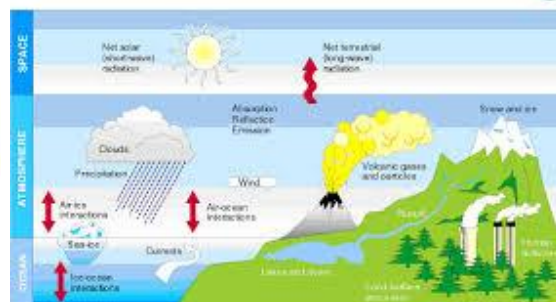
Vladi Republike Srbije, Beograd
Ministarstvu poljoprivrede i zaštite životne sredine, Beograd
11.8.2016.

Prijava kršenja člana 7. Tačke 1) i 4) i člana 71. Tačka 1) Zakona o dobrobiti životinja što čini biće KD iz člana 269. Stav 2 KZ RS i **Zahtev** za zatvaranjem svih zoo vrtova i vraćanje životinja u odgovarajuće sanktuarije i prirodna staništa

i raseljavanjem svih životinja iz zoo vrtova u odgovarajuće sanktuarije centre u odgovarajućim klimatskim zonama, klimatskim pojasevima, biomima, vodnim režimima, upadnim uglom sunčevih zraka, dužinom obdanice, i kompletnom florom i faunom, i prostorom koje odgovaraju potrebama vrste životinja, prema već postojećem planu ili naknadno ustanovljenom planu evakuacije.

The Climate System

Upadni ugao sunčevih zraka se menja idući od ekvatora ka polu i mogu se izdvojiti 3 klimatska pojasa:

- žarki
- umereni
- hladni

Svi podaci o klimatskim zonama, pojasevima, biomima, i svim parametrima od kojih zavisi flora i fauna na svakoj tački Zemlje, mogu se naći na internetu, dostupni su svima.

U 21. Veku je jasno da zoo vrtovi **nemaju edukativni karakter**, jer u njima su životinje potpuno izmenjenog, atipičnog ponašanja jer ih kontinuirani dugotrajni, hronični stres usled boravka u neodgovarajućoj klimatskoj zoni, u skućenom prostoru i u atipičnom okruženju, s atipičnim zvucima, s atipičnim mirisima čini psihički teško bolesnim i one su svakodnevno celog svog života u zoo zatvorima **izložene teškom zlostavljanju**, stoga je njihovo ponašanje potpuno atipično i ne predstavlja prirodno ponašanje životinja vrste kojoj pripadaju te utamničene jedinke- i shodno ovome: njihov boravak u zoo vrtovima **nema edukativnog značaja** a ima obeležja teškog zlostavljanja držanjem u zatočeništvu u neuslovnim objektima koji nikada ne mogu ni u Srbiji niti igde u svetu ispuniti uslove koji odgovaraju potrebama vrsta divljih životinja pohvatanih i zatočenih u zoo vrtovima, poreklom su iz raznih klimatskih zona planete Zemlje. Ovo se odnosi i na jedinke te vrste koje su rođene u zatočeništvu, jer karakteristike i potrebe vrste su zabeležene u genom svake jedinke, stoga i jedinke svake vrste koje su rođene u zatočeništvu imaju iste potrebe kao i jedinke te vrste koje su rođene u prirodi. U sanktuari centrima klimatske zone koja odgovara potrebama vrste tj u specijalnim rezervarima u odgovarajućoj klimatskoj zoni sa svim pratećim elementima te zone, pojaseva, bioma koji ih i čine posebnim i potrebnim toj vrsti životinja, uz nadzor stručnih timova koji vode te sanktuarije, životinje će živeti u uslovima koji odgovaraju vrsti, u staništima koja su identična prirodnim staništima za tu vrstu, kako u pogledu prostora, specijalnog biljnog i životinjskog sveta u tom prostoru, a pod nadzorom tih stručnih timova. U sanktuari centrima je zabranjen lov.

U 21. veku zoo vrtovi **nemaju ulogu konzervatora** i očuvanja vrsta koje su pred iščezavanjem, jer vrste koje su pred iščezavanjem čuvaju se od iščezavanja: zabranom lova i zabranom razaranja prirodnog staništa, drakonskim kaznama za prekršitelje te dve zabrane. Očuvanje vrste „konzerviranjem“, u zoo vrtu, uz uništenje njenog staništa je besmisleno, jer nema nikakve mogućnosti da se tako sačuvane vrste vrate u prirodu u kojoj više ne postoji njeno stanište. Reintrodukcija je onemogućena i jedinke su trajni sužnji s atipičnim ponašanjem, što nema ni edukativne ni naučne niti ikakve svrhe, osim što je potpuno besmislena patnja tih jedinki radi zadovoljavanja besmislenih morbidnih sujeta pojedinih biologa koji sebe pogrešno zovu „konzervatori“, a koje daleko vernije prikazuje termin zlostavljači i profiteri..

U 21. Veku genetika je dostigla nivo na kojem može sačuvati genetski materijal bez ugrožavanja jedinke od koje ga genetičar uzima i bez zarobljavanja i bez narušavanja njenog psihosomatskog integriteta.

Postojeći zoo vrtovi, s obzirom na **svemirske razmere patnji životinja** u njima, kojih je čovek, dostigavši nivo svesti potreban za spoznaju te patnje, postao svestan, i time sposoban da ih pretvori u **muzeje** u kojima bi prikazivao holograme divljih životinja i videofilmove snimljene, bez uznemiravanja životinja, u njihovom prirodnom staništu, s njihovim prirodnim ponašanjima - to bi imalo karakter izuzetno visokog nivoa edukacije, osim što bi još i pokazalo da je čovek postao svestan da je i sam jedan jednako važan Zemljanin i dostojan življenja u 21. Veku.

U Srbiji: beogradski zoo ima privremeno rešenje, subotički ima rešenje, jagodinski nema rešenje, ali **nijedan ne ispunjava uslove iz člana 71. Tačka 1) Zakona o dobrobiti životinja** i sva tri (i još postoji veći broj privatnih minizoo na koje se sve ovo takođe odnosi) predstavljaju primer zlostavljanja velikog broja životinja držanjem u neuslovnim objektima u zatočeništvu u uslovima koji ne odgovaraju potrebama vrste, narušavanjem psihosomatskog integriteta u produženim trajanju- što je po članu 7. Tačke 1) i 4) Zakona o dobrobiti životinja, zabranjeno, a po članu 269., stav 2 kažnjivo delo koje se goni po službenoj dužnosti.

Slike polarnog medveda i nisskog konja u Beozoo, videozapis vuka u tom zoo, slike iz zoo Jagod, slike iz zoo Palić.

<http://serbiananimalsvoice.wordpress.com/2008/10/15/prisoners-of-the-medieval-belgrade-zoo/>

<http://serbiananimalsvoice.wordpress.com/2011/07/14/belgrade-zoo-park/>

<http://serbiananimalsvoice.wordpress.com/2011/07/14/serbia-jagodina-zoo-park/>

<http://serbiananimalsvoice.wordpress.com/2011/07/14/serbia-palic-zoo-park/>

Ako poštujemo svoju državu, njene zakone i sebe, onda svi zoo vrtovi moraju biti zatvoreni, jer ne ispunjavaju, niti ikada to mogu postići, uslove života koji odgovaraju potrebama vrsta te ni uslove iz člana 71. Zakona o dobrobiti životinja .

Napaćene životinje moraju biti vraćene u prirodu tj. u odgovarajuće sanktuarije, a na mestu zoo vrtova da država uspostavi : muzeje koji će zaista biti edukativni, i prihvatilišta za povređene, ili bolesne jedinke divljih životinja zatečenih u našoj prirodi, do oporavka i vraćanja u prirodu, što će

istinski biti korisno. Takođe Srbija još nema sanktuari centre a morala bi ih imati za sve autohtone vrste divljih životinja. U 21. Veku svi imamo pravo i dužnost da se ponašamo u skladu s saznanjima nauke i s validnim propisima utemeljenim u naučno dokazanim činjenicama .

S poštovanjem,

EPAR - OIPA SRBIJA/ Alijansa za zaštitu prirode, prava životinja i prava ljudi

24000 Subotica Matka Vukovića 9

Zastupnik: Prim. mr. sci. dr. med. Slavica Mazak Bešlić

<https://www.youtube.com/watch?v=AZcXPhFvBWE&feature=share>

epar@mts.rs

epar-oipaserbia@hotmail.com

Čuvajmo šume! Štedite papir i javni novac, pošaljite odgovor u elektronskoj formi!